

De Echte Bres Column 09

Van de week zat ik aan de telefoon met John van Leeuwen internet radio voor de 'keek van de week' wat wij drie keer in de week doen op maandag, woensdag en vrijdag. Hij had het er over dat, en dat schokte mij erg, dat het project 'Oorlog voor de Rechter' dit jaar van start gaat met het digitaliseren van ruim 4 kilometer aan archiefstukken van het 'Centraal Archief Bijzondere Rechtspleging' ook CABR genoemd.

Dus in gewoon Hollands worden de namen van mensen die worden verdacht van collaboratie met de Duitsers vrijgegeven. Deze dossiers met gegevens van meer dan 300.000 Nederlandse verdachten worden dan openbaar gemaakt in 2025. Omdat het natuurlijk nogal heel gevoelig kan liggen hoopt de projectleider Edwin Klijn dat er een publieke discussie gaat komen.

Dat stond er dus te lezen in het AD, en geloof mij daar schrik ik van want waarom motte deze gegevens van NSB'ers zeventig jaar na dato voor iedereen te lezen zijn. Dat is toch niet meer van toepassing in deze tijd, en dan enkel maar om een discussie los te maken of het wel ethisch is of niet. Ik vind zo iets niet normaal want wat heeft het voor nut om nu als gezin te horen dat opa of oma of overgrootouders fout waren in de oorlog.

Ik denk dat er hele gezinnen worden op nagekeken, en niet enkel bij sollicitatie of maar ook door aangetrouwde mensen. Zo van joh wat heb ik nou gehoord, bij verjaardagen, ja maar jou opa of oma hoorde bij de NSB en ja daar doe ik natuurlijk geen zaken mee want die verraden je en dat soort toestanden die je dan gaat krijgen. Ik vergeet dan nog als er iemand is overleden waar je altijd goed mee op heb kunnen schieten (een vrienden club bij voorbeeld) dat er dan mensen zijn die zeggen "o, nee ik ga niet naar de begrafenis of crematie want zijn grootouders waren foute NSB'ers zeventig jaar geleden.

En dan heb ik het helemaal nog niet gehad over hoe die kinderen van die NSB'ers zich motte voelen die nu door hun vrienden, kennissen en collega's schuin aangekeken worden en denken bij hun eigen zullen ze het weten van opa. En wat denk je hoe je je zelf zou voelen als je hoort dat je vader een NSB'er was?. Nou geloof mij ik zou zwaar ziek en depressief worden, want ik hou van Nederland en dan hoor je dat je verradersbloed in je lijf heb.

Ik had wat dat betreft altijd een wat moeilijke relatie met mijn vader en mijn moeder want de laatste vertelde dat mijn vader erg was veranderd in de oorlog, hij was opgepakt door de Duitsers. Hij wilde daar heel weinig over praten met mij, maar mijn moeder vertelde dat hij een tijdje in een werkkamp in Duitsland heeft gezeten. Daaruit is hij ontsnapt door in een ton met stront te gaan zitten terwijl zijn mede gevangenen hem eruit hebben gesmokkeld, hij is toen lopend van uit Duitsland terug naar Nederland gekomen.

Hij was voordat hij werd opgepakt door de Duitsers diaken van de kerk en een hele vriendelijke rustige man maar dat was daarna gewoon een in zichzelf gekeerde man. Gelukkig ontdooide hij en was een wereldvader voor mij en zelfs mijn beste vriend.

Kan je voorstellen wat dit voor mij zou betekenen als ik zou horen dat mijn vader een NSB'er zou zijn, ik denk dat ik gek zou worden en ik denk ook dat er een hoop zonen en dochters hun leven worden verkankerd door dit te horen. Nee, ik zou zeggen laat wat dit betreft het verleden rusten want dit heeft helemaal geen nut om mensen opnieuw de schaamte te laten beleven van hun ouders of overgrootouders.

Natuurlijk mag de oorlog nooit vergeten worden, zeker door de jeugd van nu, maar wat ze nu van plan zijn vind ik een schande en niet tof, en ik weet zeker dat mijn vader niet fout is geweest in de oorlog omdat een Duitser door hem altijd steevast een mof genoemd werd. en ook als zo'n mof de weg vroeg aan hem dan wees zijn vinger altijd de verkeerde richting uit en zei dan 'immer grade aus' en meer van dat soort ongein. Nee hij haatte ze niet meer na zoveel jaar maar echt goed is het nooit meer gekomen.

Ondanks de lekkere bratwurst en schweinekotelett 😊

Tot volgende week

Groet van Henk Bres!!